

คำถามพร้อมธงคำตอบวิชากฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา ๗

การสอบความรู้ชั้นเนติบัณฑิต

สมัยที่ ๕๕ ปีการศึกษา ๒๕๔๕

ข้อ ๑. คำถาม คดีอาญาเรื่องหนึ่ง ความผิดเกิดในเขตอำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำเลยมีที่อยู่ที่อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร และหลบหนีไปถูกจับได้ที่อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองตากทำการสอบสวน เพราะการดำเนินคดีที่อำเภอเมืองตากสะดวกกว่า พนักงานอัยการจังหวัดตากยื่นฟ้องจำเลยที่ศาลจังหวัดตาก ระหว่างสืบพยานโจทก์ จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดตาก ขอโอนคดีไปพิจารณาที่ศาลจังหวัดกำแพงเพชร เพราะจะได้มีโอกาสติดต่อกับญาติของตนได้โดยสะดวก ระหว่างรอคำสั่งศาลจังหวัดตาก จำเลยได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลที่มีเขตอำนาจเหนือศาลต่าง ๆ นั้นอีก โดยขอโอนคดีดังกล่าวไปพิจารณายังศาลจังหวัดอุทัยธานีโดยจำเลยอ้างว่าผู้เสียหายเป็นผู้มีอิทธิพล อาจมีการขัดขวางต่อการพิจารณา หรือน่ากลัวว่าจะเกิดความไม่สงบหรือเหตุร้ายอย่างอื่นขึ้น

ให้วินิจฉัยว่า จำเลยจะขอโอนคดีในกรณีดังกล่าวได้หรือไม่

ธงคำตอบ เมื่อศาลแต่สองศาลขึ้นไปต่างมีอำนาจชำระคดี แต่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ศาลจังหวัดตากอันเป็นการฟ้องคดีต่อศาลซึ่งความผิดมิได้เกิดในเขต กรณีจึงต้องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓วรรคหนึ่ง ซึ่งโจทก์หรือจำเลยมีสิทธิร้องขอให้โอนคดีได้ แต่จะต้องร้องขอให้โอนคดีไปพิจารณายังศาลที่ความผิดได้เกิดในเขตเท่านั้น คือศาลจังหวัดนครสวรรค์ ดังนั้น จำเลยจะร้องขอให้โอนคดีไปพิจารณายังศาลจังหวัดกำแพงเพชรไม่ได้

ส่วนที่จำเลยยื่นคำร้องต่ออธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีเขตอำนาจขอให้โอนคดี ไปพิจารณายังศาลจังหวัดอุทัยธานี โดยอ้างว่าผู้เสียหายเป็นผู้มีอิทธิพล อาจมีการ ชัดขวางต่อการพิจารณาหรือน่ากลัวว่าจะเกิดความไม่สงบหรือเหตุร้ายอย่างอื่นขึ้น แม้เป็นการอ้างเหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖ แต่บท มาตราดังกล่าวบัญญัติให้เป็นอำนาจของประธานศาลฎีกาโดยเฉพาะเท่านั้น ดังนั้น จำเลยจะยื่นคำร้องต่ออธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีเขตอำนาจขอให้โอนคดีไปพิจารณา ยังศาลจังหวัดอุทัยธานีไม่ได้

ข้อ ๒. คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายวัยและนายรุ่น เป็นจำเลยในความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายนายเต่าผู้เสียหาย ก่อนสืบพยานโจทก์นัดแรก นายเต่ายื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้นายเต่าเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ ระหว่างดำเนินคดี นายเต่าไม่พอใจแนวทางการดำเนินคดีของพนักงานอัยการโจทก์จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอถอนตัวจากการเป็นโจทก์ร่วมโดยระบุว่ามีความเห็นหลายอย่างไม่ตรงกับความเห็นของพนักงานอัยการโจทก์ หากโจทก์ร่วมดำเนินคดีนี้ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่คดี ศาลชั้นต้นจึงอนุญาตให้นายเต่าถอนตัวจากการเป็นโจทก์ร่วม ต่อมาภายหลังจากสืบพยานจำเลยเสร็จสิ้นก่อนที่ศาลชั้นต้นจะพิพากษาคดี นายเต่าได้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยระบุว่าเพื่อจะใช้สิทธิชั้นอุทธรณ์ฎีกาต่อไป

ให้วินิจฉัยว่า นายเต่าจะยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในครั้งหลังได้หรือไม่

ธงคำตอบ การที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้นายเต่าเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ในครั้งแรก แสดงว่าศาลชั้นต้นฟังว่านายเต่าเป็นผู้เสียหายสามารถดำเนินคดีแก่จำเลยโดยอาศัยสิทธิตามฟ้องของพนักงานอัยการได้เสมือนนายเต่าเป็นโจทก์ฟ้องคดีเอง ดังนั้น การที่นายเต่าขอถอนตัวจากการเป็นโจทก์ร่วมระบุว่าหากดำเนินคดีต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่คดีโดยไม่ปรากฏว่านายเต่าจะไปดำเนินการอะไรอีก ถือได้ว่านายเต่าไม่ประสงค์จะดำเนินคดีแก่จำเลยอีกต่อไป มีผลเท่ากับเป็นการถอนฟ้องในส่วนของโจทก์ร่วม

โดยเด็ดขาดแล้ว ดังนั้น นายเต๋าจะยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในครั้งหลังอีก ไม่ได้ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๖ (คำพิพากษาศาลฎีกา ๗๒๔๑/๒๕๔๔)

ข้อ ๓. คำถาม นายหนึ่งอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ในขณะที่พนักงานสอบสวน แจ้งข้อหาตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป พันตำรวจโทสมศักดิ์ พนักงานสอบสวนคดีนี้ได้สอบสวนนายหนึ่งผู้ต้องหา โดยมีได้จัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวนปากค่านายหนึ่งผู้ต้องหาด้วย ต่อมาปรากฏว่าขณะยื่นฟ้องนายหนึ่งเป็นจำเลยต่อศาล นายหนึ่งมีอายุเกิน ๑๘ ปีแล้ว

ให้วินิจฉัยว่า การสอบสวนคดีนี้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และพนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องคดีนี้หรือไม่

ธงคำตอบ การสอบสวนในคดีที่ผู้ต้องหาไม่อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา นั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ตรี บัญญัติให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และแม้ต่อมาปรากฏว่าขณะยื่นฟ้องนายหนึ่งเป็นจำเลยต่อศาล นายหนึ่งจะมีอายุเกิน ๑๘ ปี แล้วก็ตาม แต่การสอบสวนปากค่านายหนึ่งก็ยังคงต้องอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติ มาตรา ๑๓๔ ตรี ประกอบมาตรา ๑๓๓ ทวิ ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ พนักงานสอบสวนต้องแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวนนั้นด้วย อันเป็นบทบังคับเด็ดขาดให้ต้องมีบุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการนี้ด้วย เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวพร้อมกันได้ เมื่อไม่ปรากฏกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งที่มีเหตุอันควรไม่อาจรอได้ การสอบสวนคดีนี้จึงขัดต่อมาตรา ๑๓๔ ตรี ประกอบด้วยมาตรา ๑๓๓ ทวิ ถือว่ามีได้มีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อน พนักงานอัยการจึงไม่มีอำนาจ ฟ้องนายหนึ่งเป็นจำเลยต่อศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา

๑๒๐ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๕๒*/๒๕๔๕)

ข้อ ๔. คำถาม โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย โดยบรรยายฟ้องว่าจำเลยใช้อาวุธปืนยิงประทุษร้ายผู้เสียหายโดยเจตนาฆ่า กระสุนปืนถูกที่บริเวณศีรษะ ๒ แผล แต่แพทย์รักษาบาดแผลได้ทัน ผู้เสียหาย จึงไม่ถึงแก่ความตายเพียงได้รับอันตรายสาหัสประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้ เกินกว่า ๒๐ วัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘, ๘๐ จำเลยให้การปฏิเสธ และนำสืบอ้างฐานที่อยู่ ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏใน ทางพิจารณาได้ความว่าจำเลยไม่ได้ใช้อาวุธปืนยิงพยายามฆ่าผู้เสียหาย แต่ จำเลยเจตนาทำร้ายโดยใช้อาวุธปืนตีศีรษะผู้เสียหายจนได้รับอันตรายสาหัส ประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน อันเป็นความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ (๘)

ให้วินิจฉัยว่า ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยตามที่พิจารณาได้ความ ได้หรือไม่

ธงคำตอบ การกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นตามที่โจทก์ บรรยายฟ้องรวมการกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายด้วยและเป็นความผิดได้ ในตัวเองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ทั้งโจทก์ได้บรรยายฟ้องไว้ด้วยว่าจำเลยใช้อาวุธปืนยิงประทุษร้ายผู้เสียหาย กระสุนปืนถูกที่บริเวณศีรษะ ๒ แผล ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัสจนประกอบ กรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน พอถือได้ว่าโจทก์ได้กล่าวในฟ้องถึง การกระทำที่ประทุษร้ายและสภาพความบาดเจ็บของผู้เสียหายไว้แล้ว แสดงถึง

* มาตรา ๑๓๔/๔ วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ บัญญัติถึงผลของการที่พนักงานสอบสวนมิได้ปฏิบัติให้ ถูกต้องตาม มาตรา ๑๓๔/๒ (มาตรา ๑๓๔ ตรี เดิม) เอาไว้เป็นการเฉพาะแล้วว่า “ถ้อยคำใด ๆ ที่ผู้ต้องหาให้ ไว้ต่อพนักงานสอบสวน... ก่อนที่จะดำเนินการตาม มาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ และมาตรา ๑๓๔/๓ จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้นั้นไม่ได้” ดังนั้น การปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าว ศาลจะพิพากษายกฟ้อง โดยถือว่าการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เท่ากับไม่มีการสอบสวนพนักงานอัยการจึง ไม่มีอำนาจฟ้องไม่ได้อีกแล้ว ต้องถือว่าคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๕๒/๒๕๔๕ และ ๔๘๓๔/๒๕๔๖ ใช้เป็น บรรทัดฐานไม่ได้อีกแล้ว

เจตนาประสงค์ให้ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสแล้ว แม้ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในทาง พิเคราะห์ได้ความว่าจำเลยเจตนาทำร้ายโดยใช้อาวุธปืนตีศีรษะผู้เสียหายแตกต่าง จากข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องว่าจำเลยใช้อาวุธปืนยิงศีรษะผู้เสียหายโดยเจตนา ข่ม แต่ข้อแตกต่างนั้นมีใช้ในข้อสาระสำคัญเพราะเป็นเพียงข้อแตกต่างในวิธีการ ประทุษร้ายของจำเลย อาวุธที่จำเลยใช้ทำร้ายและตำแหน่งที่ผู้เสียหายได้รับ บาดเจ็บก็ตรงตามฟ้องและจำเลยให้การปฏิเสธอ้างฐานที่อยู่แสดงว่ามีได้หลง ข้อต่อสู้ศาลยอมมีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็น เหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๘) ตามที่พิเคราะห์ได้ความได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคสอง และวรรคท้าย (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๗๖๘/๒๕๓๖)

ข้อ ๕. คำถาม คดีอาญาเรื่องหนึ่งจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้น พิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้อง ๒ กระงะ ฐานฆ่าผู้อื่นเพื่อปกปิดความผิดอื่น ให้ประหารชีวิต และฐานข่มขืนกระทำชำเราจำคุก ๙ ปี เมื่อรวมโทษทุกกระงะ แล้วคงให้ลงโทษประหารชีวิตสถานเดียว จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบา ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นแล้วฟังว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง แต่จำเลยให้การ รับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุ บรรเทาโทษ พิพากษาแก้เป็นว่าลงโทษให้จำเลยกระงะหนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นเพื่อปกปิดความ ผิดอื่นให้จำคุกตลอดชีวิต และในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราจำคุก ๖ ปี เมื่อรวมโทษทุกกระงะแล้วให้ลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต

ให้วินิจฉัยว่า จำเลยจะฎีกาว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้องได้ หรือไม่

ธงคำตอบ การพิจารณาว่าจำเลยจะฎีกาว่าไม่ได้กระทำความผิดฐานใด ได้หรือไม่ ต้องพิจารณาความผิดเป็นรายกระงะในกรณีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น

เพื่อปกปิดความผิดอื่น เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษประหารชีวิต แม้ในชั้นอุทธรณ์ จำเลยอุทธรณ์เพียงขอให้ศาลอุทธรณ์ลงโทษสถานเบา มิได้อุทธรณ์ว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดก็ตาม ศาลอุทธรณ์จำต้องวินิจฉัยถึงการกระทำของจำเลยว่าได้กระทำความผิดฐานดังกล่าวหรือไม่ หากศาลอุทธรณ์วินิจฉัยแล้วพิพากษายืน คดีจึงจะถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๕ วรรคสอง เมื่อปรากฏว่าศาลอุทธรณ์วินิจฉัยแล้วพิพากษาแก้โดยลดโทษให้จำเลยหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกตลอดชีวิต แม้จะเป็นการแก้ไขเล็กน้อย ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานดังกล่าวหรือไม่ก็ยังไม่ถึงที่สุด จำเลยจึงมีสิทธิฎีกาว่าไม่ได้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นเพื่อปกปิดความผิดอื่นได้ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๙๑๖/๒๕๔๓)

ส่วนในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราจำเลยมิได้อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดแต่กลับอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ลงโทษสถานเบา ปัญหาที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานดังกล่าวหรือไม่ จึงยุติไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นแล้ว เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา จำเลยจะกลับมาฎีกาว่าไม่ได้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราอีกไม่ได้เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๕๑/๒๕๒๗ และ ๑๙๑๖/๒๕๔๓)

ข้อ ๖. คำถาม เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ นายแดงร้องทุกข์ต่อ ร้อยตำรวจเอกสมคิดว่านายดำฉ้อโกงทรัพย์สินของนายแดง ร้อยตำรวจเอกสมคิดรับคำร้องทุกข์ไว้ ต่อมาอีก ๕ วัน นายแดงพบนายดำที่ศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง จึงบอกสืบตำรวจเอกผดุงซึ่งรักษาการณ์อยู่บริเวณนั้นให้จับกุมนายดำโดยแจ้งว่า ได้ร้องทุกข์นายดำในข้อหาความผิดฐานฉ้อโกงไว้แล้ว สืบตำรวจเอกผดุงจึงจับนายดำแล้วนำส่งร้อยตำรวจเอกสมคิดควบคุมตัวไว้

ให้วินิจฉัยว่า การที่ร้อยตำรวจเอกสมคิดควบคุมตัวนายดำไว้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง ในคดีอาญา การจับกุมและคุมขังบุคคลใดจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือผู้นั้น ได้กระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้จับได้โดยไม่มีหมายตามที่กฎหมายบัญญัติ บทบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อครบกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญมีผลบังคับตามมาตรา ๓๓๕ (๖) และบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖

การจับนายดำกระทำในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว การจับกุมและคุมขังต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในมาตรานี้ การจับนายดำแม้จะเป็นกรณีที่มีผู้ขอให้จับโดยแจ้งว่า บุคคลนั้นกระทำความผิดและแจ้งว่าได้ร้องทุกข์แล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ (๔) แต่กรณีดังกล่าวมิใช่การกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่กฎหมายบัญญัติ เพราะการขอให้จับมิใช่เหตุจำเป็นอย่างอื่น ดังนั้น บทบัญญัติ มาตรา ๗๘ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง และใช้บังคับมิได้ การจับนายดำจึงเป็นการจับที่มีชอบ และทำให้การควบคุมตัวนายดำของร้อยตำรวจเอกสมคิดเป็นการควบคุมที่มีชอบไปด้วย

ข้อ ๗. คำถาม โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทำสัญญาให้จำเลยเช่าอาคารพาณิชย์ ของโจทก์เป็นเวลา ๓ ปี คิดค่าเช่าเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏตามสำเนาสัญญาเช่าซึ่งแนบมาท้ายฟ้อง เมื่อครบ ๒ ปี โจทก์กับจำเลยตกลงกันเพิ่มค่าเช่าเป็นเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาจำเลยผิดนัดชำระค่าเช่าเป็นเวลา ๑๒ เดือน เมื่อครบกำหนด ๓ ปี โจทก์จึงบอกเลิกสัญญา แต่จำเลยไม่ยอมออกจากอาคารที่เช่า จึงขอให้ศาลขับไล่จำเลยกับเรียกค่าเช่าที่ค้างชำระ ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่าจำเลยเสียเงินกินเปล่าให้โจทก์

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีข้อตกลงกันว่าให้จำเลยเช่าอยู่ได้ ๑๕ ปี จำเลยไม่เคยตกลงให้โจทก์ขึ้นค่าเช่า และจำเลยชำระค่าเช่าเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตรงตามกำหนดตลอดมา แต่ในระยะหลังโจทก์ก็ไม่ยอมรับชำระค่าเช่า จำเลยจึงมิได้ผิดสัญญาและยังไม่ครบกำหนดตามสัญญาเช่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในสัญญาเช่าไม่ได้ระบุเรื่องเงินกินเปล่า และโจทก์แถลงรับว่าการตกลงเพิ่มค่าเช่ามิได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ

ให้วินิจฉัยว่า ก. จำเลยจะนำสืบพยานบุคคลว่า จำเลยได้เสียเงินกินเปล่า และโจทก์ตกลงให้จำเลยเช่าได้ถึง ๑๕ ปี ได้หรือไม่

ข. โจทก์จะนำสืบพยานบุคคลว่า โจทก์จำเลยตกลงเพิ่มค่าเช่าได้หรือไม่

ธงคำตอบ ก. เงินกินเปล่าเป็นส่วนหนึ่งของค่าเช่า ไม่ทำให้สัญญาเช่าเป็นสัญญาต่างตอบแทนพิเศษยิ่งกว่าการเช่า กรณีจึงต้องรับฟังว่าสัญญาพิพาทเป็นสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ธรรมดาตามฟ้องโจทก์ และเป็นกรณีที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีพยานเอกสารมาแสดง การที่จำเลยขอให้นำสืบพยานบุคคลว่ามีข้อตกลงกันให้จำเลยเช่าอยู่ได้ ๑๕ ปี จึงเป็นการสืบพยานบุคคลเพิ่มเติมข้อความในเอกสารต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๔ (ข) (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๐๒/๒๕๒๕)

ข. เมื่อการเช่าอสังหาริมทรัพย์ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายบังคับให้มีพยานเอกสารมาแสดงการตกลงแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าเช่า ซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญาเช่าก็จะต้องมีพยานหลักฐานเป็นหนังสือด้วย การที่โจทก์นำสืบพยานบุคคลว่ามีข้อตกลงเพิ่มอัตราค่าเช่าโดยไม่มีพยานเอกสารมาแสดง จึงเป็นการสืบพยานบุคคลเพิ่มเติมแก้ไขข้อความในเอกสารสัญญาเช่าต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๔ (ข) เช่นกัน (คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๓๖/๒๕๙๔)

ข้อ ๘. คำถาม พนักงานอัยการโจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำผิดฐานพรากผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจาร ในชั้นพิจารณาโจทก์อ้างว่าไม่อาจนำเด็กหญิงแดงอายุ ๑๔ ปี ผู้เสียหายมาเป็นพยานศาลได้เนื่องจากเด็กหญิงแดงย้ายภูมิลำเนาไปอยู่

ต่างประเทศไม่อาจติดต่อได้ จึงขออ้างส่งวิดิทัศน์การสอบปากคำเด็กหญิงแดง ในชั้นสอบสวน โดยพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในสถานที่ที่จัดเฉพาะสำหรับเด็กซึ่งมีนักจิตวิทยา มารดาของเด็กหญิงแดงซึ่งเด็กหญิงแดงร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำนั้นด้วยเป็นพยานหลักฐานแทน นอกจากนั้นโจทก์ยังได้นำสืบเด็กหญิงเขียว อายุ ๑๓ ปี โดยศาลให้คู่ความถามพยานปากนี้ผ่านนางใจเย็นนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ศาลไม่ได้ให้เด็กหญิงเขียวและนางใจเย็นปฏิญาณหรือสาบานตนก่อนเช่นนี้ หากจำเลยคัดค้านการนำสืบพยานหลักฐาน ของโจทก์ดังกล่าวว่าต้องห้ามมิให้รับฟังตามกฎหมาย

ให้วินิจฉัยว่า ศาลจะรับฟังวิดิทัศน์คำให้การของเด็กหญิงแดงในชั้นสอบสวนและคำเบิกความของเด็กหญิงเขียวได้หรือไม่ เพียงใด

ธงคำตอบ สำหรับวิดิทัศน์คำให้การชั้นสอบสวนของเด็กหญิงแดง ปรากฏว่าในการสอบปากคำเด็กหญิงแดง พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการโดยมีนักจิตวิทยา มารดาของเด็กหญิงแดงซึ่งเด็กหญิงแดงร้องขอและพนักงานอัยการ เข้าร่วมในการถามปากคำด้วย จึงเป็นการสอบปากคำที่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ ดังนั้น เมื่อในชั้นพิจารณาของศาล การที่เด็กหญิงแดงย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ต่างประเทศไม่อาจติดต่อได้ ย่อมถือว่าเป็นกรณีที่ไม่ได้ตัวพยานมาเบิกความเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ศาลจึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๗๒ ตี ๖ วรรคท้าย ในการรับฟังวิดิทัศน์คำให้การชั้นสอบสวนของเด็กหญิงแดงที่บันทึกไว้ตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ เสมือนหนึ่งเป็นคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาล และให้ศาลรับฟังประกอบพยานอื่นในการพิจารณาพิพากษาคดีได้

ส่วนเด็กหญิงเขียว อายุ ๑๓ ปี สามารถเบิกความโดยไม่ต้องปฏิญาณหรือสาบานตนก่อนได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑๒ (๑) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ สำหรับนางใจเย็นนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามคำสั่งศาล ไม่ใช่พยานบุคคลที่จะต้องปฏิญาณหรือสาบานตนก่อนและไม่ใช้ล่ามที่จะต้องปฏิญาณหรือสาบานตน ก่อนทำหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา ๑๓ วรรคสอง ศาลจึงรับฟังคำเบิกความของเด็กหญิง
เชื่อได้ว่า

ข้อ ๙. คำถาม ในคดีไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพ พนักงานอัยการได้ยื่น
คำร้องต่อศาลเพื่อทำการไต่สวนพยานในกรณีที่ร้อยตำรวจเอกหาญซึ่งเป็นเจ้า
พนักงานตามกฎหมาย ได้ใช้อาวุธปืนยิงนายเหี้ยมผู้ต้องหาว่าค้ายาเสพติดให้
โทษถึงแก่ความตายในขณะที่ถูกจับกุม ซึ่งร้อยตำรวจเอกหาญได้อ้างว่านายเหี้ยม
ได้ใช้อาวุธปืนยิงร้อยตำรวจเอกหาญก่อน ร้อยตำรวจเอกหาญจึงจำเป็นต้องใช้
อาวุธปืนยิงนายเหี้ยม เพื่อเป็นการป้องกันชีวิตของตนอันเป็นการปฏิบัติราชการ
ตามหน้าที่ทั้งนี้เพื่อให้ศาลไต่สวนพยานเพื่อความชัดเจนต่อไป ศาลได้ปิด
ประกาศและนัดไต่สวนพยานในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
ในวันนัดดังกล่าวนางหงษ์ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายเหี้ยมมีความ
ประสงค์จะยื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีเพื่อซักถามพยานที่พนักงานอัยการจะนำสืบ
และเพื่อที่จะนำสืบพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อแสดงให้เห็นว่านายเหี้ยมมิได้ใช้
อาวุธปืนยิงต่อสู้อย่างไรร้อยตำรวจเอกหาญ หากแต่ร้อยตำรวจเอกหาญได้ใช้อำนาจ
โดยมิชอบยิงนายเหี้ยมแต่ฝ่ายเดียวจนนายเหี้ยมถึงแก่ความตาย

ให้ท่านในฐานะทนายความ ร่างคำร้องเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลตามความ
ประสงค์ของนางหงษ์ตัวความ (ให้ร่างแต่ใจความในคำร้องเท่านั้น)

ธงคำตอบ ข้อ ๑. คดีนี้ พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลทำการ
ไต่สวนพยานในกรณีที่ร้อยตำรวจเอกหาญ เจ้าพนักงานตำรวจอ้างว่า ได้ใช้
อาวุธปืนยิงนายเหี้ยม ผู้ต้องหาว่าค้ายาเสพติดให้โทษถึงแก่ความตายในขณะที่เข้า
จับกุมเพื่อเป็นการป้องกันชีวิตของตนซึ่งปฏิบัติราชการตามหน้าที่เพราะนาย
เหี้ยมใช้อาวุธยิงตนก่อน โดยศาลนัดไต่สวนพยานในวันนี้เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น

ผู้ร้องในฐานะภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายเหี้ยมผู้ตาย มีความ
ประสงค์ที่จะขออนุญาตศาลเข้ามาในคดีเพื่อซักถามพยานที่พนักงานอัยการจะ
นำสืบ และผู้ร้องประสงค์จะขอสืบพยานหลักฐานของผู้ร้อง เพื่อแสดงให้เห็นว่า

นายเหี้ยมมิได้ใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ร้ายตำรวจเอกหาญ หากแต่ร้ายตำรวจเอกหาญได้ใช้อำนาจโดยมิชอบยิงนายเหี้ยมแต่เพียงฝ่ายเดียวจนนายเหี้ยมถึงแก่ความตาย

ขอศาลได้โปรดอนุญาตด้วย

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า... ทนายความของนางหงษ์ ผู้ร้องเป็นผู้เรียง/พิมพ์

ลงชื่อ.....ผู้เรียง/พิมพ์

ข้อ ๑๐. คำถาม ท่านเป็นทนายความของบริษัทหนึ่ง จำกัด ซึ่งตกลงให้บริษัทสอง จำกัด กู้เงินมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนตามรายละเอียดในสัญญาที่ทั้งสองฝ่ายจะตกลงกัน บริษัทหนึ่ง จำกัด ขอให้ท่านกำหนดหัวข้อของสัญญา กู้เงินที่จะทำกับบริษัทสอง จำกัด ให้บริษัทหนึ่ง จำกัด พิจารณาก่อนที่จะนำไปเสนอต่อบริษัทสอง จำกัด เพื่อเจรจาทำความตกลงกันในรายละเอียดต่อไป

ให้ท่านระบุหัวข้ออันเป็นสาระสำคัญของสัญญา กู้เงินอย่างน้อย ๑๐ ข้อ ตามความประสงค์ของบริษัทหนึ่ง จำกัด

ธงคำตอบ สัญญา กู้เงินควรมีหัวข้ออันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. วันเดือนปีที่ทำสัญญา
๒. สถานที่ที่ทำสัญญา
๓. ชื่อผู้กู้ ผู้ให้กู้ และที่อยู่ของคู่สัญญา
๔. จำนวนเงินที่กู้
๕. สกุลเงินที่กู้
๖. ระยะเวลากู้
๗. วิธีการเบิกจ่ายเงินที่กู้
๘. อัตราดอกเบี้ย

๙. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย
๑๐. กำหนดเวลาชำระดอกเบี้ย
๑๑. กำหนดเวลาชำระต้นเงิน
๑๒. วิธีการชำระต้นเงินและดอกเบี้ย
๑๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันหรือการค้ำประกันเงินกู้
๑๔. เหตุที่ผู้กู้หรือผู้ให้กู้สามารถเลิกสัญญาและให้มีการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยคืนก่อนกำหนด
๑๕. วิธีระงับข้อพิพาท